

[Ole Donner]

for et anpartsselskab ejet af ham selv, og så vil skattemyndighederne have, at han skal beskattes af en fiktiv indtægt. Eller om direktøren, der låner sit anpartsselskab et eller andet beløb, også skal beskattes af en ren renteindtægt, selv om der reelt ikke er betalt nogen rente. Det er sådan nogle ting, som vi i Fremskridtspartiet gerne vil være med til at få fjernet, og derfor bør man lave reglerne så enkle som overhovedet muligt.

Men vi er altså meget positive over for skatteministerens lovforslag og glæder os over, at skatteministeren så hurtigt efter, at Fremskridtspartiet har fremsat sit forslag, nu kommer med et forslag til ændring af den selv samme paragraf med det samme indhold, bare på en lidt mere besværlig måde end foreslået af Fremskridtspartiet. Derfor håber vi, at vi under udvalgsarbejdet kan forenkle reglerne så meget, som det overhovedet er muligt, men vi er tilfredse med, at lovforslaget kan blive gennemført.

Bente Juncker (CD):

På CD's vegne skal jeg sige, at vi er helt enige i intentionerne i dette lovforslag. Vi synes måske, det er lidt unødigt kinesisk og utroligt besværligt. Jeg vil næsten mene, at hvis man stillede et ændringsforslag til Fremskridtspartiets forslag, var det det forslag, der var det enklateste, det letteste og det mest gennemskuelige. Men kan det ikke være anderledes, så stemmer CD selvfølgelig for det foreliggende lovforslag.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre har sympati for dette lovforslag, ikke mindst af den grund, at hvis forslag af denne art ikke gennemføres, opstår der situationer som dem, der har været omtalt i pressen, som er stærkt stødende.

Vi erkender, at der er tekniske problemer i lovforslaget. Dem må vi selvfølgelig se på under udvalgsarbejdet. Vi vil gå til udvalgsarbejdet med grundlæggende sympati for hensigt og udformning.

Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti støtter varmt dette lovforslag. Vi mener, der ligger et rigtigt familiepolitisk sigte bag forslaget.

Da sagen dukkede op i Nordborg, tror jeg det var, sagde vi straks, at det var en sag, vi ville tage op. Jeg har haft flere møder med skatteministeren om sagen, og jeg kan derfor kun udtrykke tilfredshed med, at lovforslaget er fremkommet. Vi vil selvfølgelig støtte forslaget og håber, at vi hurtigt kan få det gennemført. Og sådan som bemærkningerne er faldet her under førstebehandlingen, mener jeg også, jeg kan tælle så langt, at der skulle være gode muligheder for, at vi får det gennemført, og det hilser jeg varmt velkommen.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak for den positive modtagelse, som lovforslaget har fået fra et flertal her i Tinget. Jeg synes, det er tilfredsstillende, at der er udsigt til nu at få ordnet denne lille knast i skattesystemet.

Både fru Karen Jespersen og hr. Jens Thoft havde en række stærke, navnlig skattetekniske indvendinger imod lovforslaget. Men jeg synes egentlig, at en af de meget velbegrundede måder at anskue forslaget på, var, som hr. Niels Helveg Petersen gjorde det, nemlig ved at stille spørgsmålet: Jamen hvad er situationen, hvis vi ikke gør noget? Så er situationen jo netop, at vi vil kunne opleve en række – om ikke mange, så dog alligevel nogle – af de situationer, som har været omtalt i dagspressen, hvor en familie føler, at den kommer i en skattemæssig klemme, fordi den selv påtager sig en opgave, som ellers ville ligge i det offentlige system. Regeringen synes, det er forkert, at der så at sige skal lægges en beskatning på det, at familier på privat basis klarer noget, som ellers skulle løses af det offentlige system.

Derfor vil jeg også samlet både til fru Karen Jespersen og til hr. Jens Thoft sige, at man jo altid kan fremhæve en lang række skattetekniske betragtninger. Men en gang imellem er man nødt til at sige: Mennesket skal gå forud for systemet. Jeg vil endda sige, at det skal man ikke bare gøre en gang imellem, det skal man faktisk gøre til sin hovedledetråd, hver gang vi lovgiver. Og når vi så bliver opmærksomme på, at de gældende skatteregler på en uhenigtsmæssig måde skattemæssigt straffer det, at en familie selv påtager sig en opgave, som ellers skulle løses af det offentlige, er tiden inde til at løse det problem på en så effektiv og afgrænset måde, som det overhovedet kan lade